

Tro og porto

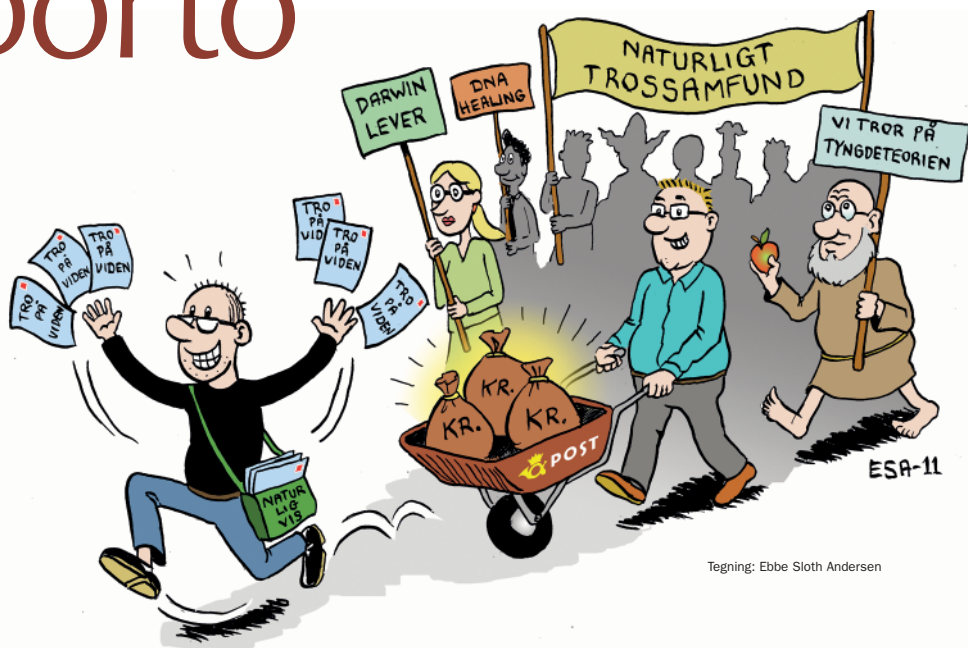
Af Carsten R. Kjaer

■ Kan naturvidenskaben ikke få status af et trossamfund i Danmark? Jeg vil i hvert fald hævde, at naturvidenskab kan betragtes som en sekterisk foreteelse. Naturvidenskabens betydning og nytte for samfundet er således omvendt proportional med antallet af mennesker, der for alvor er interesseret i naturvidenskab. Det afspejles f.eks. i det faktum, at verdens mest prestigøse naturvidenskabelige tidsskrifter har *latterligt* små oplag. Således udkommer *Nature* i størrelsesordenen 50.000 trykte eksemplarer. Tager man et af verdens mest anerkendte videnskabsformidlende tidsskrifter som *New Scientist* snakker vi om et oplag på ca. 150.000. Disse højtbesungne naturvidenskabsmediers oplag overgås med flere længder af – blot som et inferiørt eksempel og uden sammenligning i øvrigt – *Ældresagens* medlemsblad i Danmark. Og sammenlignet med *rigtige* sekters udgivelser – som f.eks. Jehovas Vidners *Vagtårnet*, der på Verdensplan udkommer i ca. 22 millioner eksemplarer – er naturvidenskabens udgivelser de rene dværge.

I den danske andedam overgås Aktuel Naturvidenskabs oplag på godt 8000 eksemplarer nemt – igen blot som eksempel – af det lille hæfte ... *et Ord til Dagen*, som udkommer fire gange om året i 20.000 eksemplarer med små opbyggelige andagtsstykker og en bibellæseplan. Sammenlignet med denne kæmpe, kan Aktuel Naturvidenskab betragtes som et lille menighedsblad. Bør det ikke give naturvidenskaben adgang til en status som trossamfund? Eller måske kan vi naturvidenskabsinteresserede slutte os sammen i en patientforening for mennesker med mærkelige tilbøjeligheder?

Kassen er smækket i

Nå, jeg må hellere indrømme, at der ligger egoistiske motiver bag mine ønsker om at gøre naturvidenskaben til et trossamfund eller en patientforening. For har man den

Tegning: Ebbe Sloth Andersen

status, kan man nemlig få *distributionsstøtte* fra bladpuljen til sine udgivelser! Da regering i sin tid fjernede den generelle portostøtte for magasiner og tidsskrifter, genindførte man den i begrænset omfang til visse formål, bl.a. til medlemsblade for sportsforeninger, patientforeninger og til skrifter om religiøse emner. Videnskabelige tidsskrifter var derimod sat uden for døren – måske fordi man mente, at sådan noget alligevel blot er reklametryksager for de institutioner, der udgiver dem.

Jeg har opgivet at finde den dybere mening med de kriterier, der uddeles portostøtte efter. Nu hvor det danske postmonopol *igen* har varslet massive portostigninger for alle de små blade, der ikke har nogen konkurrenter at gå til, kan jeg så med almindelig undren og slet skjult misundelse kigge misundeligt på listen over de udgivelser, der rent faktisk HAR fået portostøtte. Her kan jeg f.eks. konstatere, at de fattige aktionærer i Danmark selvfølgelig skal have 300.000 om året i portostøtte til at udgive *Aktionæren* til sine medlemmer, ligesom Dansk Golfunion kan hævde godt 750.000 kr. til at informere deres medlemmer i *Dansk Golf*. At være en privat virksomhed er øjensynligt ikke diskvalificerende, da Hedeselskabets tidsskrift *Vækst* modtager portostøtte. Og er man en selvejende institu-

tion som f.eks. *Inges Kattehjem* er der med et portotilskud på godt 235.000 kr. heller ingen smalle steder.

Religiøse skrifter fylder godt på listen – hvor f.eks., *Indre Missions Tidende* ligger i den absolut tunge ende med et tilskud på ca. en halv million, og fra den lavere ende af spektret, er portostøtten med til at sikre, at vi kan beriges med *Nyhedsbrev fra Susanne og Leif* vedr. Betania Kirkecenters Ydremission.

Tag en tudekiks...

Hvis man vil have portostøtte til udgivelser om naturvidenskab må man altså enten omdøbe naturvidenskab til noget der lugter af religion, sygdom eller sportsaktiviteter, eller opfinde sindrige udgiverkonstruktioner, der kan sløre, at forfatterne for en stor del vil være universitetsansatte forskere.

At naturvidenskab udgør en grundpille i vores moderne samfund tæller ikke i de sindrige portostøtteregler.

Signalet synes at være, at hvis man absolut VIL udgive seriøse tidsskrifter om naturvidenskab i Danmark, kan man bare tage en tudekiks og se at skrubbe ud på det kommercielle marked. Besjælet af kampånd kan man så regne lidt på det kommercielle potentiale. Og så får man igen en ubændig lyst til at blive til et trossamfund... ■